

opracowanych na podstawie informacji udostępnionych przez tego klienta zgodnie z obowiązującymi przepisami. Centra przetwarzania danych przygotowujące karty wynagrodzeń nie wykonują jednak jakiegokolwiek pracy polegającej na obliczeniu, na podstawie odpowiednich przepisów, wynagrodzenia netto poszczególnego pracownika, co wymagałoby analizy i dogłębnej znajomości przepisów z tej dziedziny. Zastrzeżenie działalności polegającej na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń na rzecz doradców w dziedzinie zatrudnienia nie może być uzasadnione z uwagi na cel, jakim jest ochrona praw pracowników, gdyż takie zadania mają charakter głównie wykonawczy i nie wymagają specjalnych kwalifikacji zawodowych.

— Aby móc świadczyć na rzecz małych przedsiębiorstw usługi polegające na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń, centra przetwarzania danych muszą „być utworzone i składać się wyłącznie z podmiotów wpisanych do rejestru zawodowego”. „Taki wymóg wyklucza osoby zasiadające w zarządzie zagranicznej spółki-matki z udziału w zakładaniu lub w zasiadaniu w zarządzie włoskiej spółki zależnej, jeżeli nie są one wpisane do rejestru zawodowego, o którym mowa. Stanowi to ukrytą formę dyskryminacji, która stosując inne kryterium niż obywatelstwo, osiąga w istocie ten sam cel jak dyskryminacja jawnie oparta na obywatelstwie”. (Opinia rzecznika generalnego Micho przedstawiona w sprawie C-79/01 Payroll Data Services, Rec. 2002, str. I-8923).

— Włoskie przepisy przewidują, że podmiot składający wniosek o wpis do takiego rejestru musi załączyć do niego zaświadczenie o zamieszkaniu. Jeżeli celem tego wymogu zamieszkiwania jest umożliwienie dokonania kontroli i ewentualne ukarania usługodawców odpowiedzialnych za naruszenie przepisów, wymóg ten wydaje się być zupełnie nieproporcjonalny. Niezależnie od miejsca zamieszkania jest, bez wątpienia możliwe przeprowadzenie kontroli, a w razie potrzeby nałożenie sankcji na jakiegokolwiek centrum przetwarzania danych z siedzibą w jakimkolwiek państwie członkowskim. Wymóg zamieszkiwania nie jest zatem uzasadniony koniecznością ochrony pracowników, na którą powołują się włoskie władze.

— Włoskie przepisy będące przedmiotem skargi stanowią, że także centra przetwarzania danych z siedzibą w innych państwach członkowskich, aby móc świadczyć usługi, muszą posiadać w obrębie ich struktury doradców w dziedzinie zatrudnienia, wpisanych do włoskiego rejestru zawodowego. Obowiązek wpisu do rejestru zawodowego doradców w dziedzinie zatrudnienia wydaje się wykraczać poza to, co jest niezbędne dla ochrony pracowników jak też uzależnia świadczenie usług od uzyskania faktycznego zezwolenia ze strony właściwych władz, bez dokonywania rozróżnienia między stałym a czasowym świadczeniem usług. Pominięcie takiego rozróżnienia prowadzi do „pozabawieniem skuteczności postanowień traktatu mających zapewnić swobodę świadczenia usług” (wyrok z dnia 3 października 2000 r. w sprawie C-58/98 Corsten, Rec., str. I-7919).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 września 2006 r. — DNA Verkot Oy

(Sprawa C-366/06)

(2006/C 281/38)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus (Finlandia).

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DNA Verkot Oy.

Pozostałe strony: Sonera Mobile Networks Oy, Viestintävirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE⁽¹⁾ z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), dotyczący środków odwoławczych, należy interpretować w ten sposób, że uznaje się przedsiębiorstwo telekomunikacyjne za uprawnione do zaskarżenia decyzji stwierdzającej, że konkurent tego przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego nie posiada znaczącej pozycji na rynku?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, [sąd krajowy] wnosi o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy sformułowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej 2002/21/WE wymaganie właściwego rozpoznania meritum każdej sprawy oraz zagwarantowania skutecznych środków odwoławczych implikuje, że sąd krajowy może rozpoznać meritum, dokonać oceny prawnej i rozstrzygnąć sprawę i że jego właściwości w tym zakresie nie ogranicza wydana na podstawie art. 7 ust. 4 decyzja Komisji w sprawie analizy rynku wraz z jej uzasadnieniem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, str. 33.